

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1715. usque ad annum 1718

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 17. Regia declaratio de silentii lege circa præsentem controversiam imponenda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67649](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67649)

fiasticæ auctoritatis usurpationem re-
 jecturus esset: Attamen Cardinalis Tre-
 mollius horum propositiones flocci ha-
 buit; subodorabatur enim, hæc ab eis
 eo fine proponi, ut Rex & Regnum ap-
 pellationibus jam factis adhærere, &
 defuncti Regis mandata de acceptanda
 observandaque Constitutione tacite re-
 vocari, necnon Bullam in Ecclesia vim
 legis nunquam obtinuisse, declarasse
 crederetur, ac denique, ut hujus causæ
 decisione in proximum Concilium
 remissa, ipsemet Rex contra Constitu-
 tionem ad Concilium juxta Appellan-
 tium normam provocasse videretur.

Sæc. XVIII.
 A. C. 1717.

§. XVII.

*Regia declaratio de silentii lege circa
 præsentem controversiam.*

Quoniam vero Cardinalis Tremollius
 per Silentii legem, prout eam
 Pontifex imponere meditabatur, tur-
 bas sedandi media magis expedita red-
 di sperabat, hinc ipse ejusmodi decla-
 rationis typum, qui tam Romanæ,
 quam Gallicæ Curie acceptus esset,
 concepit, atque ad Regni Regentem
 transmisit. Illius summa erat hæc:
 „cum ex scribendi licentia jam a longo
 „tempore nil nisi novæ contentiones
 „ortæ fuissent, necessarium videtur,
 „sub

Dorsann. &
 Lafiteau l. 6.

Sæc. XVIII. „sub gravissimis pœnis prohibere, ne
A. C. 1717. „deinceps quicquam agatur, dica-
 „tur vel scribatur circa præsentem con-
 „troversiam, donec Pontifex hanc causam
 „terminandi media obtulerit. Attamen Cardinales Rohanius & Byssius
 ejusmodi declaratione Acceptantium honori haud cautum esse existima-
 bant, cum his quoque silentium imponeretur, proin nec iis, rebellium insultus
 punire amplius liceret, quod tamen Principis laici potestatem excederet,
 petebant igitur, ut duntaxat contra Bullam scribere vel loqui prohiberetur,
 nihilominus Tremollius prosperi successus fiducia præventus, neglecto ho-
 rum consilio, Serenissimo Regenti rescripsit, consultissimum esse, ut silentii
 lex tamdiu imponeretur, quamdiu Romæ Feuilladi Oratoris negotiatio cum summo
 Pontifice perduraret: Placuit Serenissimo Regenti hoc consilium, quod
 ejusmodi mox declarationem, ut conciperet, suo præcepit Cancellario,
 quam etiam Regens die prima & tertia Octobris præsentem Cardinale Noaillo,
 Cancellario, & Uxelio Marchione prælegi jussit: Igitur die septima ejusdem
 Mensis paucis mutatis hæc declaratio promulgata, & tertio post die Romam
 transmissa est, unacum duabus literis, in quarum prima, quam proficua Sedi
 Apo-

Apostolicæ esset hæc declaratio circa Sæc. XVIII.
 silentium exponebatur, in altera vero A.C. 1717.
 significabatur, quod exortis in Regno
 diffidiis nonnisi summi Pontificis aut
 Concilii Generalis auctoritate compo-
 nendis, æquum ac justum esset, ut
 prius ad Sanctitatem suam recurrere-
 tur, interim vero, donec ea rem de-
 finierit, silentium imponeretur, cuncta-
 que hucusque acta in suspenso perma-
 nerent. Cardinalis quoque Noaillius
 Regenti non tantum ore, sed suo e-
 tiam chirographo pollicitus est, quod,
 si Regni Regens I. fidei professionem,
 prout inter Acceptantes & Opponentem
 Episcopos unanimi consensu concepta
 fuisset, Romam mittere, ac II. efficere
 velit, ut ea nomine Acceptantium summo
 Pontifici exhiberetur, atque III. illam
 sacra Sedes approbatura esset, adim-
 pletis hisce tribus conditionibus ipse
 Constitutionum acceptare paratus fo-
 ret. Postquam igitur Regens Noaillio
 suam obstrinxisset fidem, Regia decla-
 ratio, & præfata fidei professio unacum
 Regentis Serenissimi literis die decima
 septima Octobris ad Trimollium Ro-
 mam transmissa est: In ea Ludovi-
 cus XIV. Rex exposuit, quod defuncti
 Regis vestigiis insistens, turbas occa-
 sione Constitutionis *Unigenitus* inter Ec-
 clesiasticos exortas reddita pace extin-
 guere

Sæc. XVIII. A. C. 1717. guere decreverit, cum ergo post varia
 media incassum adhibita experientia do-
 cuerit, hæc pacis consilia potissimum
 altercationibus mutuis, & scribendi,
 libellosque vulgandi licentia, qua non
 pauci Episcopos convitari, Regni le-
 ges violare, summaque temeritate
 ipsam sacram Sedem summumque Pon-
 tificem injuriose impetere ausi sunt,
 non sine maximo Religionis detrimento
 & Ecclesiæ hostium triumpho inter-
 turbari, omnesque malum sanandi vias
 eludi, hinc Rex haud dignius suam
 auctoritatem impendere posse ratus,
 quam si tanquam Ecclesiæ Protector
 veluti per inducias viam ad stabilem
 pacem præpararet, quin ullo pacto
 suam potestatem ad ea, quæ doctrinam
 concernunt, extendere præsumat, sibi
 persuasissimum habens, quod sacrum
 hoc depositum alteri potestati sit con-
 creditum. Statuit ergo ex plurimum
 Regni Præsulum, qui inter se circa fe-
 dem haud dissentire sæpius declararunt,
 consilio imponere silentium non minus
 utile, quam necessarium eo tempore,
 quo Episcopis circa dogma unitis, &
 circa reliqua facile conciliandis permi-
 ciosissimum foret, Ecclesiam altercatio-
 nibus turbari. Postea profitebatur Rex
 quod has inducias seu silentium nequa-
 quam ad tempus indefinitum, cum hoc

Sæc. XVIII.
A. C. 1717.

ejus potestatem excederet, extendere intendat, sed duntaxat illud tamdiu observari velit, donec Pontifex Franciæ mala misertus, solidam pacem reddendi media proposuerit, & Rex ad Pontificis mentem ea executioni dare potuerit, interea vero Rex omnia in suspenso haberi. ac prudenti utilique rigore contra turbidos calamos & ora procedi velit. Eapropter declaravit & præcepit Rex, ut omnia jurgia, contentiones, & dissidia hucusque occasione Constitutionis mota suspendantur, imposito circa hanc rem perfecto silentio, usquedum Pontifex media ad extinguendas hasce dissensiones apta suppeditaverit: Cunctis igitur Universitatibus ac præcipue Theologiæ Facultatibus sint interdictæ disputationes circa materiam Constitutionis: omnibus etiam, cujuscunque status & conditionis, sub pœna rebellionis, & inobedienciæ sit prohibitum, scripta, libellos &c. circa hoc argumentum componere, typis mandare, vendere aut divulgare, vel directe aut indirecte quicquam loqui, scribere &c. contra reverentiam sanctæ Sedi & summo Pontifici debitam: vetitum insuper, ne injuriosa nota *Novatorum, Jansenistarum, Semi-Pelagianorum, schismaticorum, hæreticorum, aut factiosorum* mutuo sese

Hist. Eccles. Tom. LXIX. Mm la